

ten til Indvandring og Bosættelse i Rusland, som er det, der i alt Fald for mig i Øjeblikket vilde have nok saa megen Betydning som selve Handelen. Dér tror jeg nemlig ikke, der i Øjeblikket er noget nævneværdigt at gøre, men det vil kunne have sin Betydning at have nogle Poster siddende omkring i Rusland, der kunde give virkelig paalidelige Meddelelser om, hvorledes Sagerne staaar, og vedrørende det Øjeblik, da der kan tænkes at komme nogen Handel i Stand. Men her er det akkurat ligesaadan. Efter Artikel IV. er Behandlingen af disse Mennesker ganske afhængig af Bestemmelserne angaaende Adgangen for Udlændinge i de respektive Lande. Derfor vil Russerne her føle sig overordentlig sikre og have det overordentlig bekvemt; men det samme vil man ikke kunne sige om de Danske i Rusland.

Paa alle Omraader er der Usikkerhed, noget af det, Handelen daarligst kan taale. Som vi har set det overalt, hvor der bliver Samhandel mellem Nationer paa højest forskelligt Kulturtrin, er denne en uhyre usikker Sag; den, der vil, maa tage den som et Eventyr, man gaar ud paa, lige til det Øjeblik kommer, hvor der bliver en erkendt Nødvendighed for begge Lande til Samhandel. Og det første, man da gør, er at oprette en fra begge Sider anerkendt Domstol. Det er Oprindelsen til Konsulerne, og slikt har fundet Sted fra den graa Oldtid og op indtil den saakaldte blandede Domstol i Ægypten, der sidder i dette Øjeblik, og som vi har Medlemmer i.

Nu er det klart, at det vejer noget, ganske særlig for vort Parti, at Erhvervene har sluttet sig til Kravene om Traktatens hurtige Ratifikation. Det vejer selvfølgelig noget for os. Hvad Skibsarten angaar, vil jeg sige, at dér er der den Realitet, at de kan faa deres Havneafgifter nedsat med $\frac{4}{5}$. Det betyder naturligvis noget, men det betyder ikke Skibsart eller Ikke-Skibsart. Som en Skibsreder, der arbejder paa de Kanter, sagde til mig: Vi har en Fortjeneste ogsaa nu, men naturligvis vil vi gerne have mere Fortjeneste, det er klart. Her er der altsaa en Realitet. I øvrigt maa jeg sige, at baade Grosserer-Societetets og Industriraadets Krav er ganske overordentlig tyndt underbygget sagligt set. Jeg har sjælden set noget saa tyndt fra disse Institutioner som netop dette. Det eneste, hvori jeg synes der er nogen Realitet, er dette, at 41 Firmaer erklærer at ville deltage i Udgifterne til Udsendelse af Ingeniør Lange. Det er dog en Realitet, dér har de dog vist saa megen Tro paa

Mulighederne, at de har grebet i Lommen og lagt noget paa Bordet. Men paa den anden Side maa man dog virkelig sige, at det var de Undersøgelser, der helst skulde være gjort, inden Traktaten blev ratificeret. Dette, at de nu skal skride til at undersøge, om der overhovedet er noget at gøre, giver jo ikke altfor megen fast Grund under Fødderne i Kravet om en Ratifikation nu straks. Og der er det underlige, jeg havde nær sagt mystiske, over disse Erklæringer fra Erhvervsorganisationerne, at naar man taler med de Firmaer enkeltvis, der kunde komme i Betragtning med Hensyn til Handelen paa Rusland, saa interesserer de sig kun ganske lidt derfor. Det hedder i Regelen: Vort Firma skal jo nok holde Fingrene væk, lad saa dem faa dem i Klemme, der har Lyst til det. Dette er saadan en Generalnævner, i hvilken de Udtalelser, jeg har hørt, kan gaa op — det er naturligvis ikke alle, jeg har spurgt, men en Del har jeg dog hørt.

Altsaa, foruden det rent statsretlige og økonomiretlige, som jeg synes ikke er saaledes forvaret i denne Traktat, at det er forsvarligt at begynde en Handelsforbindelse derpaa, er der andre Hensyn at tage. Der er det Hensyn, jeg har nævnt overfor de svævende Forhandlinger mellem England og Rusland. Og der er ogsaa dette, at for mig staaar det ikke som noget ønskværdigt, tværtimod, i høj Grad som det modsatte, at faa en Bolshevik-Central her i København. Derfor har mit Parti ønsket, at der blev stillet et Forslag til Beslutning, som kunde henvise denne Traktat til den højtærede Udenrigsministers videre Om-sorg, saaledes at den højtærede Minister søgte at faa Ratifikationsfristen forlænget og imidlertid søgte at fremskaffe bedre Betingelser for os, navnlig paa de Punkter, jeg her har berørt.

Det Forslag, vi ønsker at stille, lyder saaledes:

„Idet Folketinget udtaler, at det foreliggende Forslag til Overenskomst med den russiske socialistiske føderative Sovjetrepublik ikke tilfredsstillende Krav, der bør stilles paa Grundlag af Tingets Beslutning af 16. December 1921 om en økonomisk Henseende virkelig betydningsfuld Overenskomst til Fremme af danske Interesser, beslutter det at opfordre Udenrigsministeren til at udvirke en Udsættelse af Ratifikationen: med det Formaal at optage nye Forhandlinger for at naa en Ordning, der paa virksom Maade betrygger danske Interesser.“

Hvis man herimod vil indvende, at det